

ת"פ 48496/08/20 - מדינת ישראל נגד עאטף עבד אל חמיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 48496-08-20 מדינת ישראל נ' עבד אל
חמיד(עצור/אסיר בפיקוח)
בפני כבוד השופט נאסר ג'השאן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם
עאטף עבד אל חמיד (עצור/אסיר בפיקוח)

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, והורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 05.07.2020 בשעה 14:00 החליט אמיר סאלם (להלן: "**אמיר**"), שהנו דודו וחברו של הנאשם, יחד עם חברו אליאור אזמה (להלן: "**אליאור**") לשדוד חנות לממכר תכשיטים והמרת מטבע בשם "עאלם תכשיטים" (להלן: "**העסק**"), שנמצאת בכפר מנדא בבעלותו של המתלונן פדל עאלם (להלן: "**המתלונן**").

3. לצורך מימוש התכנית, צירפו אמיר ואליאור את הנאשם לתכנית, ולאחר תיאום בין השלושה, הצטייד הנאשם, לבקשתו של אמיר, בתיק שבו רעלה, סכין יפנית, אזיקונים מפלסטיק וסרט הדבקה (להלן: "**התיק**"). הנאשם ביקש מחברו סעיד עלא אלדין (להלן: "**סעיד**"), להסיעו לצומת חנתון (להלן: "**הצומת**") על מנת לפגוש שם את אמיר ואליאור. בשעה 14:00 לערך, הסיע סעיד ברכבו את הנאשם לצומת, שם הוא המתין לאמיר ואליאור.

אמיר ואליאור הגיעו לצומת ברכב מסוג מיצובישי בצבע שחור, נושא מ"ר 18-599-73 אשר בבעלותו של אמתי חזן, שהעביר את החזקה ברכב לידי של אליאור מספר ימים קודם ליום 05.07.2020. אמיר הגיע מצויד בחפץ הנחזה לאקדח אשר הוסתר במותניו. הנאשם עלה לרכב והצטרף אל אמיר ואליאור.

4. השלושה נסעו ברכב אותו נהג אליאור לכיוון כפר מנדא. במהלך הנסיעה עצרו השלושה בשטח פתוח

סמוך לכפר, והחלו להתארגן לביצוע השוד. הנאשם לבש גלבייה ורעלה שחורות, על מנת להידמות לאישה ובאופן שפניו וגופו היו מכוסים, עד שלא ניתן יהיה לזהותו. אמיר חבש את ידו בתחבושת על מנת להסתיר צלקות בידו השמאלית וכן לבש אפוד צהוב זוהר, חבש על ראשו כובע, ענד משקפי שמש ועטה מסיכת בד, הכל על מנת שפניו יוסתרו ולא ניתן יהיה לזהותו.

לאחר האמור לעיל, המשיכו השלושה בנסיעה לכפר מנדא ברכב אותו נהג אליאור. בשעה 15:00 לערך, הגיעו השלושה לחניה הסמוכה למתנ"ס של הכפר ולעסק. אליאור עצר את הרכב, ממנו ירדו אמיר והנאשם שאחז בתיק, והשניים צעדו אל העסק, כאשר אליאור נותר ברכב והמתין.

5. בהגיעם לעסק, נכנס אמיר לתוכו ואילו הנאשם המתין מחוץ לעסק. באותה עת, היו בתוך העסק ארבעה לקוחות, המתלונן וכן בנו בן ה-21 שעבד בעסק. אמיר ניגש אל המתלונן והמיר סכום כסף משקלים לדולרים. בזמן זה שלושה מתוך ארבעת הלקוחות שהיו בעסק פתחו את דלתו החיצונית כדי לצאת מהעסק, ואז נכנס הנאשם אל המבואה. לאחר מספר שניות, ניגש אמיר אל הנאשם, הנחה אותו להחזיק את הדלת החיצונית פתוחה, ושב אל המתלונן שהיה באולם התצוגה יחד עם בנו ולקוח שנותר במקום. אמיר ביקש מהמתלונן להמיר לו סכום כסף נוסף משקלים לדולרים, כאשר פתח המתלונן את המגירה בה הוחזק הכסף (להלן: "המגירה"), שלף אמיר את החפץ הנחזה לאקדח במטרה להפחיד את המתלונן והורה לו להתרחק, תוך שהוא מכוון אליו ואל בנו את החפץ, ודורש מהם לקבל שקית. המתלונן ובנו מסרו לידיו של אמיר שקית, והוא החל להכניס לתוכה שטרות כסף שנטל מהמגירה ובתוכן: בין 14,000 ל-15,000 דולר אמריקאי, כ-5,000 יורו, 1,500 לירות טורקיות, 3,000 דינר ירדני, 150 ריאל סעודי, 15,000 ₪ וסכום לא ידוע של פאונד בריטי.

6. לאחר מכן, יצא אמיר מהעסק ונמלט ביחד עם הנאשם אל הרכב בו המתין אליאור, והשלושה נמלטו מהמקום, לכיוון מגרש הכדורגל והשטחים החקלאיים של הכפר, כשהם נוסעים בתוך דרך עפר המובילה לכיוון מזרח ולכביש 7955. במהלך מנוסתם, זרקו השלושה אל צדי הדרך את התיק, האפוד הצהוב והחולצה אותם לבש אמיר בשוד, הנעליים שנעל וכן את הגלבייה שלבש הנאשם בשוד והנעליים שנעל. השלושה המשיכו בנסיעה אל מתחם צימרים במושב כלנית, שם חילקו ביניהם אמיר ואליאור את השלל, העבירו לנאשם סכום של 2,000 ₪ מכספי השוד. בסמוך לאחר מכן, בהנחייתו של אמיר, נסע הנאשם לביתו של אמיר באשקלון, על מנת להחביא את חלקו של אמיר בשלל ובהמשך העביר אמיר לנאשם סכום נוסף של 2,300 ₪ מכספי השוד.

תסקיר שירות המבחן:

7. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, וזאת לאור העדר התרשמות מלקיחת אחריות אישית לחלקו בביצוע העבירה, העדר מודעות והכרה בדפוסים הבעייתיים באישיותו.

8. קצינת המבחן התייחסה בהרחבה לנסיבות חיי הנאשם המורכבות- צעיר כבן 21 שגדל והתחנך בבית

הוריו בכפר מנדא, בן למשפחה המונה 6 נפשות.

9. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם "הכיר פורמאלית" במיוחס לו בכתב האישום, אך התקשה לשאת באחריות אישית לחלקו בעבירה. הוא ביטא "עמדה קורבנית" ביחס להסתבכותו בעבירה המיוחסת לו וטען לאי-דיוק בעובדות כתב האישום. הנאשם טען כי ביצע את העבירה עם אחרים שאינו יכול לחשוף את זהותם ושם, מתוך חשש שייפגע והדגיש כי אמיר ואליאור לא היו מעורבים באירוע נשוא כתב האישום. הנאשם עוד שלל כי היה לו חלק בתכנון ביצוע העבירה וטען כי נכח במקום ביצוע העבירה לאחר שחוזה לחץ ואיום על חיו מצד השותפים. ציין כי כשנסע עם השותפים לעבירה, הוא לא ידע על כוונתם לבצע את השוד המתואר בכתב האישום. להתרשמות קצינת המבחן, הנאשם התקשה להביע אמפתיה כלפי נפגע העבירה, להבין ולבחון את השלכות מעשיו, וניכר כי הוא מטשטש וממזער את חלקו ואחריותו בביצוע העבירה ונוטה להשליך את האחריות למעשיו על אחרים.

10. במסגרת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, התרשמה קצינת המבחן כי מדובר בצעיר, בעל יכולת וורבאלית וקוגניטיבית סבירה, נמצא בעיצומו של גיל ההתבגרות ואשר טרם גיבש לעצמו זהות עצמאית בשלה ובוגרת. עוד התרשמה כי הנאשם מאופיין בדימוי ובביטחון עצמי ירודים וכוחות אגו דלים, הוא נעדר יכולות רגשיות המסגלות אותו לבטא אמפתיה והוא מונע מתוך מיקוד שליטה חיצוני, הבא לידי ביטוי בהסתרת וטשטוש האחריות הפלילית במעשיו.

להערכת קצינת המבחן, הנאשם מתקשה לשים גבולות לסביבתו, במיוחד לבני גילו, בודק גבולות המותר והאסור ומחפש אחר ריגושים וסממנים חיצוניים לקבלת תחושת ערך ויכולת. ניכר כי הנאשם מבטא קושי לפעול מתוך שיקול דעת והכרה באשר להשלכות התנהגותו. עוד התרשמה קצינת המבחן מחוסר כנות, משימוש מוגבר במנגנוני הגנה של הכחשה, טשטוש, מזעור ורציונליזציה של קשייו ודפוסי התנהגותו.

11. בשל גילו הצעיר, מאפייניו האישיים, חולשותיו והעדר בשלותו הרגשית לצד יכולותיו התקינות והעדר מעורבות פלילית קודמת, העריכה קצינת המבחן כי הנאשם נמצא בצומת מכרעת בחייו, נע בין ניהול אורח חיים נורמטיבי לבין פיתוח דפוסי התנהגות בעייתיים. לפיכך, העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון גבוה ברמת מסוכנות בינונית גבוהה להישנות התנהגות דומה בעתיד.

נוכח האמור, קצינת המבחן לא המליצה כאמור על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, העשויות להפחית את הסיכון להישנות.

12. לאור האמור בתסקיר שירות המבחן לגבי נטילת אחריות על מעשה העבירה וטענת הנאשם לאי דיוקים בעובדות כתב האישום, בישיבת יום 05.07.2021 שנועדה לשמיעת הטענות לעונש, ביררתי עם הנאשם אם הוא חוזר בו מהודאתו בעובדות כתב האישום, אך הנאשם שב והודה בעובדות כתב האישום. אף ב"כ הנאשם שב וטען כי הנאשם עומד על הודאתו. לפיכך, שמעתי את טיעוני הצדדים לעונש.

תמצית טענות הצדדים:

13. לא הוגשו ראיות לעונש מטעם הצדדים.
14. בטיעוני המאשימה לעונש שהוגשו בכתב ובטיעוניה בפניי, פירטה המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן. נטען כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה הם ביטחון הציבור ושלומם, ביטחון האישי של המתלונן, כבודו וזכות הקניין שלו. בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי לאירוע המתואר בכתב האישום קדמה הכנה ותכנון על-ידי הנאשם ושותפיו לעבירה, אשר הצטיידו בחפץ הדמיו לאקדח, הנאשם החזיקה בתיק שבו רעלה, סכין יפנית, אזיקונים מפלסטיק וסרט הדבקה. הנאשם לבש "גלבייה" ורעלה שחורות על מנת להימנע מאישה ובאופן שפניו היו מכוסים כדי שלא ניתן יהיה לזהותו. בהתייחסה לנזק שנגרם מביצוע העבירה נטען כי הנאשם יחד עם השותפים שלו, נטלו 14,000-15,000 \$, כ-5,000 יורו, 1,500 לירות טורקיות, 3,000 דולר ירדני, 150 ריאל סעודי, 15,000 ₪ וסכום לא ידוע של פאונד בריטי. יצוין כי במעמד הדיון ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם קיבל רק 2,000 ₪.
- עוד נטען כי הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא עצום, נוכח פוטנציאל השימוש באלימות פיזית כלפי המתלונן, כאשר השותפים היו מצוידים בסכין ובחפץ הדמיו לאקדח. עוד יש לתת את הדעת לנזק הנפשי ולטראומה שנגרמה למתלונן.
15. ולאחר שהפנתה למדיניות הענישה, ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 4 עד 7 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן, וביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, נוכח העדר עבר פלילי.
16. מנגד, ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניה הכתובים, ובטיעוניה בפניי לנסיבות חיו של הנאשם הייחודיות, אשר מצדיקות לשיטתו קביעת מתחם ענישה הנע בין עונש של מאסר בעבודות שירות עד 15 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניה למדיניות ענישה ההולמת לשיטתו את נסיבות המקרה.
17. ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו של הנאשם ונטען כי מדובר בנאשם צעיר, בן למשפחה נורמטיבית קשת יום, הודה בשלב מוקדם ושיתף פעולה באופן מלא עם החוקרים ואף סייע למשטרה בפענוח הפרשה, הבין והפנים את חומרת מעשיו, קיבל אחריות ומביע צער וחרטה על מעשיו.
18. בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי לא מדובר במעשים במדרג הגבוה של העבירה בה הורשע הנאשם. נטען כי חלקו של הנאשם הוא מינורי בכל הפרשייה, שכן הוא לא נכנס לחנות ולא היה שותף פעיל בשוד וכן קיבל רק סך של 4,000 ₪ מהכספים שנגנבו במהלך השוד. נטען כי הנאשם נענה להצעת דודו - אמיר אשר היה הרוח החיה בכל האירוע, והתבייש לסרב להצעה. עוד נטען כי לא מדובר באירוע מתוכנן מראש, אלא מדובר בהסתבכות של רגע באופן ספונטני.

19. נטען כי בנסיבות העניין, ככל וייקבע מתחם עונש הולם הגבוה מזה המוצע על-ידי ההגנה, הרי יש מקום לסטות לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום. נטען כי תקופת מאסר ממושכת עלולה לחשוף את הנאשם להשפעות שליליות, לגרום להתדרדרותו ולדפוסי עבריינות קשים וכן לפגוע פגיעה קשה בסיכויי להשתקם.

20. בדברי הנאשם לבית המשפט הביע צער וחרטה על ביצוע העבירה, טען כי "אני מכיר בטעות שעשיתי ומודה לאל על הכל".

דין והכרעה:

21. העיקרון המנחה בענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין הוא עקרון ההלימה, דהיינו, "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב לחוק העונשין). בהתאם לאמור, תיקון 113 מתווה שלושה שלבים לקביעת עונשו של נאשם: בשלב הראשון, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לכל עבירה ולאור נסיבות ביצועה. כאשר יצוין כי ככל והנאשם הורשע במספר עבירות על בית המשפט לבחון האם מדובר בעבירות המהוות אירוע אחד, או מספר אירועים ובהתאם לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד; בשלב השני, יש לבחון אם יש מקום לחרוג מן המתחם עקב שיקולי שיקום, או שלום הציבור הנוגעים לנאשם; בשלב השלישי, אם נמצא שאין מקום לחרוג מהמתחם כאמור, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך בחינת נסיבותיו האישיות שאינן קשורות לביצוע העבירה (ע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל (30.12.2013)).

22. סעיף 40ג לחוק העונשין קובע, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

23. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת השוד הם כבודו, חירותו ורכושו של קורבן העבירה, ביטחונו של הציבור, יכולתו הממשית לחיות את חייו להלך ברחובות, ולנהל עסקיו ללא חשש (ע"פ 1127/13 גרבזגי נ' מדינת ישראל, פסקה 30 (15.01.2014)). בית המשפט העליון חזר לא אחת על חומרת עבירת השוד בנסיבות מחמירות, המאגדת בתוכה את הפן האלים עם הפן הרכושי, אשר פוגעת בציבור הקורבנות, כמו גם בכל האוכלוסייה כאשר גורמים עבריינים מאיימים על שלומה ורווחתה ועל ניהול חיי מסחר תקינים. נקבע כי הענישה בעבירות מעין אלו, צריכה לבטא את הסלידה החברתית מהמעשים ולשלוח מסר מרתיע "לכל מי שבוחר להשיג רווח 'קל' בדרך עבריינית תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכם" (ע"פ 5265/12 עמור נ' מדינת ישראל, פסקה 8).

(27.12.2012); ע"פ 8696/18 מדינת ישראל נ' מני, פסקה 8 (18.04.2019).

חומרה יתרה במעשיו של הנאשם מתבטאת בכך שהשוד בוצע כלפי מתלון בעל חנות תכשיטים. חנויות תכשיטים מועדות ליפול קרבן לעבירות מעין אלה, משום שהן מחזיקות פרטים קטנים ורבים שמשקלם הפיזי מינימאלי, אך שווים הכלכלי הוא רב, וכאשר תנועת הקונים מצומצמת יחסית וניתן בקלות להיכנס לחנות כמתעניין בסחורה מבלי לעורר חשד (ע"פ 4572/13 אבו נאג'י נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (02.02.2014)). יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 3907/10 נעאמנה נ' מדינת ישראל (23.03.2011):

"עבירת השוד היא מן הותיקות שבעבירות הפליליות. מימי קדם ועד ימינו, רבו האנשים שערכו בינם לבין עצמם חשבון של סיכויי ההצלחה מול הסיכונים הכרוכים, ונענו לפיתוי הכספי הכרוך באירוע אלים קצר טווח. כנגד פיתוי זה, נאלצה כל חברה אנושית למצוא את הדרכים להיאבק נגד הפגיעה החמורה בה וביחידה. חומרתה של עבירה זו כלפי הפרט מורכבת משני נדבכים משתלבים. האחד, הפגיעה בקניינו של קורבן השוד, ובמקרה דנן - פדיון עמל יומו של בעל עסק זעיר, המיועד לזון את בני ביתו. והשני, הממד הפוגעני, האלים והמאיים. גם אם יקבל קורבן השוד את כל רכושו בחזרה בלא פגע, לא במהרה יחלימו צלקותיו הנפשיות".

24. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפנינו הנה חמורה. כאמור, המעשה תוכנן היטב, והוא נועד לשלול רכושו של המתלון ופגע אף ברכושו של המתלון, בביטחונו וביכולתו לקיים חיי מסחר תקינים.

25. אף נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות; המעשה בוצע תוך תכנון מוקדם, כאשר אמיר יחד עם אליאור תכננו מבעוד מועד לשדוד את חנות התכשיטים שבבעלות המתלון, ולשם כך צירפו את הנאשם לתכנית. יצוין כי הנאשם לא פעל באופן ספונטני. על מנת להוציא את התכנית אל הפועל, הוא הצטייד בתיק שבו רעלה, סכין יפנית, אזיקונים מפלסטיק וסרט הדבקה. הנאשם אף נכנס לחנות התכשיטים כשהוא לובש "גלבייה" ורעלה שחורות, על מנת להידמות לאישה, באופן שפניו וגופו היו מכוסים כך שלא ניתן יהיה לזהותו. אמיר, בשיתוף פעולה עם הנאשם, אשר החזיק את הדלת החיצונית של החנות פתוחה, נטל מחנות התכשיטים, באיומי חפץ הנחזה לאקדח, סכומי כסף בסך \$ 14,000-15,000, כ-5,000 יורו, 1,500 לירות טורקיות, 3,000 דינר ירדני, 150 ריאל סעודי, 15,000 ₪ וסכום לא ידוע של פאונד בריטי.

26. הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה הוא גם ממוני. יש לתת את הדעת לסכומי הכסף הגבוהים שנגנבו.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה אמנם אינו מן החמורים במקרה דנן, שכן לא היה שימוש בנשק חם, כי אם בחפץ הנחזה להיות אקדח כך שפוטנציאל הנזק אינו משמעותי, אולם, לעולם לא ניתן לצפות כיצד יכול להתפתח אירוע אלים במהלך שוד המבוצע בצוותא, אשר עשוי היה להוביל להסלמה ולפגיעה משמעותית במתלונן, או בציבור הרחב שהזדמן לחנות. עוד יש לתת את הדעת לנזק הנפשי שנגרם למתלונן ולבנו שנכח במקום, עת חוו אירוע קשה וטראומתי כמתואר לעיל. אמנם, לא נגרמה למתלונן פגיעה פיזית, אך לעיתים הצלקת הנפשית עמוקה יותר מזו הפיזית. שכן **"תחושת האימה וחוסר האונים בה שרוי קרבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירם בו לא פעם צלקות חמורות לאורך תקופה ארוכה"** (ע"פ 9094/12 טספאי נ' מדינת ישראל, פסקה 12(28.04.2013)).

27. נתתי דעתי לחלקו את הנאשם בביצוע העבירה ובסכום שנטל לידיו.

28. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירת שוד בנסיבות מחמירות מעלה, כי טווח הענישה הנו רחב מאד וזאת הן בשל ההבדל בנסיבות המעשה ובמדרג חומרתו, והן בשל נסיבותיהם של הנאשמים השונים ועברם הפלילי. אפנה להלן לעונשים שהוטלו בגין ביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות:

א. בע"פ 1178/14 **מדינת ישראל נ' מיכלאשוילי** (23.06.2014) - הוחמר עונשו של הנאשם שהורשע בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לפשע, שינוי זיהוי של רכב ונהיגה ללא ביטוח וללא רישיון רכב בתוקף. הנאשם יחד עם אחר, הגיעו לחנות תכשיטים לאחר תכנון מוקדם במטרה לבצע שוד, השניים נכנסו לחנות כשכפפות לידיהם וקסדות אופנוע לראשיהם, השותף אחז באקדח צעצוע וכיוונו לעבר בעל החנות, כאשר הנאשם החל לרוקן מגשי תכשיטים מארונות החנות לתוך שקית. לאחר מכן במהלך מאבק בין השותף למתלונן, השותף הכה את המתלונן בראשו באמצעות האקדח וגרם לפציעתו. נקבע מתחם אשר נע בין 3 עד 6 שנות מאסר והושת על הנאשם 52 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 4012/13 **זיני נ' מדינת ישראל** (12.02.2014) - בית המשפט העליון הקל בעונשו של נאשם אשר יחד עם אחיו שדדו בצוותא חנות תכשיטים, לאחר תכנון מוקדם, תוך הפעלת אלימות ואיומים כלפי הבעלים שנמצא באותה עת בחנות. הם גנבו תכשיטים בשווי של כ-20,000 ₪, כסף מזומן בסך 8,000 ש"ח ודברי ערך נוספים. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלונן פציעות בצוואר ובאף וצריבה בעיניים (כתוצאה משימוש בגז פלפל). בית המשפט המחוזי קבע מתחם אשר נע בין 3-6 שנות מאסר בפועל, אולם לנוכח היותו של הנאשם (המערער 2 שם) נעדר עבר פלילי, ובהתחשב בעמדת שירות המבחן ומאמציו לשיקום, מצא בית המשפט העליון לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם והשית על הנאשם שנתיים וחצי מאסר בפועל (חלף שלוש שנות מאסר). יצוין כי העונש שהושת על השותף שהיה דומיננטי עמד על 4 שנות מאסר בפועל.

ג. בע"פ 1114/15 **גנאים נ' מדינת ישראל** (16.11.2015) - נדחה ערעורו של נאשם אשר

הורשע, לאחר שמיעת ראיות בעבירות שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע. הנאשם יחד עם אחר הצטיידו בכפפות ובכלי הנראה כאקדח והגיעו למכולת כשהם רעולי פנים. הם ערכו חיפוש על גופו של המוכר ותוך איומים בכלי הנראה כאקדח הורו למוכר לפתוח את הקופה ולהעביר להם את תכונה. הם גנבו מהחנות כ-5,000 ₪ מזומן, מכשיר DVD נייד ותיק מסמכים אישיים השייך למוכר. הנאשם סירב לגלות את זהותו של השותף והתסקיר הצביע על סיכון גבוה להישנות המעשים. נקבע מתחם אשר נע בין 18 עד 5 שנות מאסר בפועל והושת על הנאשם, נעדר עבר פלילי 42 חודשי מאסר בפועל.

ד. בע"פ 5368/14 **אברהם נ' מדינת ישראל** (08.09.2014) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על-פי הודאתו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע. המערער יחד עם האחר הגיעו בשעת לילה מאוחרת על קטנוע לתחנת דלק כשקסדות מגן לראשיהם, כאשר אחד מהם התמקם בסמוך לקטנוע, בכוננות מילוט והמערער נכנס לחדר העובדים, הניף לעבר המתלונן חפץ שנחזה להיות אקדח ופקד עליו לשבת על הרצפה. המערער היכה את המתלונן מספר פעמים באמצעות תיק שהחזיק ודרש מהמתלונן כסף בסך 600 ₪. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בים 3-5 שנות מאסר בפועל, והושת על המערער, הדומיננטי באירוע 42 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של השותף שחיכה בחוץ נקבע מתחם אשר נע בין שנתיים וחצי עד 4 שנות מאסר והושת עליו 34 חודשי מאסר בפועל (ת"פ (מרכז) 3234-05-13 **מדינת ישראל נ' פרלמן** (02.09.2014)).

ה. בע"פ 7475/15 **שריקי נ' מדינת ישראל** (18.02.2016) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת שוד בנסיבות מחמירות בכך שנכנס לחנות הלבשה לנשים כשהוא מחזיק בכותש שום ודרש מן המתלוננת למסור לו את הכסף שבקופה. נקבע מתחם אשר נע בין 18 עד 40 חודשי מאסר בפועל והושת על המערער, נעדר עבר פלילי, 22 חודשי מאסר בפועל.

ו. ע"פ 8271/17 **מדינת ישראל נ' אבו גליל** (30.01.2018) - הוחמר עונשו של נאשם שהורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע. הנאשם קשר קשר עם אחר במטרה לשדוד טלפונים ניידים מידיהם של צעירים. הנאשם הצטייד בחפץ דמוי אקדח וכן בחם צוואר, ואילו האחר הצטייד באקדח מסוג סטאר, ושניהם איימו על מתלונן באמצעות החפץ דמוי האקדח ודרשו למסור לידיהם את הטלפון הנייד שלו. יצוין כי במהלך השוד נורו יריות באוויר. נקבע מתחם אשר נע בין 15-40 חודשי מאסר בפועל והושת על הנאשם 31 חודשי מאסר בפועל (חלף 23 חודשים שהשית ביהמ"ש המחוזי).

ז. בת"פ (מחוזי מרכז) 18878-01-16 **מדינת ישראל נ' מאנשרוב** (06.09.2018) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בכך שהגיע יחד עם שני אחרים

לחנות תכשיטים, כשהם רעולי פנים ועוטים כפפות, הנאשם אחז באקדח אוויר הנחזה להיות אקדח אמיתי ואחד האחרים נשא תיק. הנאשם והאחרים נטלו באיומים תכשיטים יקרי ערך בשווי רב. נקבע מתחם אשר נע בין 27 עד 57 חודשי מאסר בפועל והושת על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 36 חודשי מאסר בפועל.

29. בהתאם לאמור לעיל, בשים לב לעונש שנקבע בצידה של עבירת השוד בנסיבות מחמירות - עשרים שנות מאסר, בהתחשב בערכים שנפגעו מביצוע העבירה עליהם עמדתי לעיל, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה, חלקו של הנאשם בביצוע העבירה, הסכום שנטל הנאשם לכיסו (כ-4,000 ₪) ומדיניות הענישה הנהוגה כמפורט לעיל, יש לאמץ מתחם ענישה התואם את דרגת החומרה של מעשיו של הנאשם ולקבוע, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין 24 חודשי מאסר בפועל עד 48 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה ופיצוי.

העונש המתאים לנאשם:

30. בקביעת העונש המתאים לנאשם, בגדרי המתחם או בסטייה ממנו, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה בנסיבותיו של הנאשם ובסיכויי שיקומו. ב"כ הנאשם טען כי יש מקום בנסיבות העניין לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, שכן יש סיכוי ממשי כי הנאשם ישתקם.

31. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות ונוכח האמור בתסקיר מטעם שירות המבחן, סבורני כי בנסיבות העניין אין מקום לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וזאת, בין היתר לאור הסיכון הגבוה, ברמת מסוכנות בינונית גבוהה להישנות התנהגות דומה בעתיד וכן לאור חומרת העבירה, חוסר קבלת אחריות אישית לחלקו בביצוע העבירה והיעדר מודעות והכרה בדפוסים הבעייתיים שבאישיותו של הנאשם.

אכן במסגרת גזירות עונשו של הנאשם יש להתחשב בשיקולי שיקומו, אך בנסיבות המקרה ולנוכח החומרה המיוחסת לנסיבות ביצוע השוד, ומשלא הוכח בפניי כי יש סיכוי ממשי לשיקום, לא מצאתי מקום לחרוג מהמתחם העונש ההולם לקולה ועל כן אקבע עונשו של הנאשם בתוך המתחם שנקבע.

32. באשר לסיבותיו האישיות של הנאשם; הנאשם צעיר כבן 21, נעדר עבר פלילי, עד לאירוע נשוא כתב האישום ניהל אורח חיים נורמטיבי ועזר בפרנסת משפחתו. הנאשם הודה בביצוע העבירה ובכך חסך את עדותו של המתלונן וזמן שיפוטי יקר. אציין בהקשר זה כי כפי שעולה מטיעוני הצדדים הנאשם שיתף

פעולה באופן מלא עם החוקרים במשטרה והוא זה שהוביל להפללת שותפיו ולכך יש לייחס משקל בעת גזירת דינו.

33. הנאשם הביע בפניי חרטה וצער על ביצוע העבירה, וניכר כי אין המדובר בנאשם בעל דפוס התנהגות עברייני מובהק. יחד עם זאת, יצוין כי כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם התקשה לקחת אחריות אישית לחלקו בעבירה ונטה להשליך את האחריות למעשיו על אחרים. הנאשם ביטא עמדה "קרבתית" ונמנע מלהתייחס באופן כנה ופתוח לנסיבות ולחלקו בביצוע העבירה החמורה. עוד התקשה הנאשם להביע אמפתיה כלפי נפגע העבירה ולהבין את השלכת מעשיו. נראה כי, כפי שטען בפניי הסניגור המלומד, הסיבה לאמירות הנ"ל בפני קצינת המבחן נבעו מפחד ולחץ מהשותפים שלו לעבירה.

34. עוד יש ליתן משקל לקולה לנסיבות חייו של הנאשם המורכבות והקשות כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן. כמו-כן מצאתי לתת משקל לעובדה כי הנאשם שוהה מאז יום 15.10.2020 במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני.

35. באיזון הראוי בין השיקולים, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, בין היתר חלקו של הנאשם, ובאיזון בין נסיבותיו של הנאשם והשיקולים לקולא עליהם עמדתי לעיל, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, לצד עונש של מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה על הנזק שנגרם לו.

36. בסיכומי של דבר, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 26 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 05.08.2020 עד ליום 15.10.2020.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום 01.08.2021 עד השעה 10:00 או לפי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336. תנאי המעצר באיזוק בהם היה נתון הנאשם עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילת ריצוי עונשו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בסכום של 3,000 ₪, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים החל מיום 01.10.2022, כאשר נאסר על הנאשם לפנות למתלונן או מי מטעמו בנוגע לתשלום הפיצוי. המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן

הדרושים לצורך העברת הפיצוי לידיו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' אב תשפ"א, 15 יולי 2021, בהעדר הצדדים.